

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการสอนแบบสตอรีไลน์ และรูปแบบการเรียนรู้ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. เพื่อศึกษาว่าผลของการสอนแบบสตอรีไลน์ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่
2. เพื่อศึกษาว่าผลของการสอนแบบปกติส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่
3. เพื่อศึกษาว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบไดเวอร์เจอร์(Diverger Learning Style) ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่
4. เพื่อศึกษาว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจอร์ (Converger Learning Style) ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่

สมมติฐานการวิจัย

1. การสอนแบบสตอรีไลน์ และการสอนแบบปกติ ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน
2. รูปแบบการเรียนรู้แบบไดเวอร์เจอร์ และรูปแบบการเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจอร์ ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยเป็นลำดับ ตั้งแต่กลุ่มตัวอย่าง แบบแผนการวิจัย แบบแผนทางสถิติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และวิธีดำเนินการทดลอง ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 120 คน ของโรงเรียนเมืองสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 1

แบบแผนการวิจัย

แบบแผนการวิจัย เป็นแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองแบบการทดสอบหลังเพียงครั้งเดียวที่มีกลุ่มควบคุม (The Only - Posttest Control Group Design)

แบบแผนทางสถิติ

แบบแผนทางสถิติการวิจัย เป็นแบบแผนการวิเคราะห์ความแปรปรวนสำหรับการทดลองแบบแฟกทอเรียลกลุ่มสมบูรณ์ในบล็อก โมเดล 2×2 (Block Randomized Factorial Design) (รูปแบบการสอน \times รูปแบบการเรียนรู้)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. แบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ตามแนวคิดของ โคลบ (Kolb's Learning Styles Inventory) ใช้สำรวจตรวจสอบเพื่อใช้แบ่งกลุ่มนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบไดเวอร์เจอร์ และแบบคอนเวอร์เจอร์

2. แบบฝึกการใช้แผนการสอนแบบสตอรีไลน์ (Orientation of Storyline Lesson Plan)

3. แผนการสอนแบบสตอรีไลน์ จำนวน 5 แผน ประกอบด้วยเรื่อง I want to be a manager, Favorite pastimes., Is there any pizza ?, Was the game exciting ?, I'm worried because.....

4. แผนการสอนแบบปกติ จำนวน 5 แผน ประกอบด้วยเรื่อง I want to be a manager, Favorite pastimes., Is there any pizza ?, Was the game exciting ?, I'm worried because.....

5. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ใช้ทดสอบหลังการทดลอง

6. แบบฝึกหัด

7. กระดาษคำตอบ

8. นาฬิกาจับเวลา

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลการทดลองตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เตรียมนักเรียนเพื่อรับเงื่อนไขการทดลองดังนี้

1.1 นำแบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ไปสำรวจห้องเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ ห้อง ม. 2/1, ห้อง ม.2/3, ห้อง ม.2/6 และ ห้อง ม.2/8

1.2 คัดเลือกแบบสำรวจที่สมบูรณ์ ตรวจสอบให้คะแนนแบบตรวจสอบแยกเป็นสดมภ์ (Column) แต่ละสดมภ์แยกเป็นลักษณะการเรียนรู้พื้นฐาน 4 แบบ

สดมภ์ที่ 1 เป็นรูปแบบการเรียนรู้จากประสบการณ์เชิงรูปธรรม (CE)

สดมภ์ที่ 2 เป็นรูปแบบการเรียนรู้จากการสังเกตและไตร่ตรอง (RO)

สดมภ์ที่ 3 เป็นรูปแบบการเรียนรู้จากการคิดเชิงนามธรรม (AC)

สดมภ์ที่ 4 เป็นรูปแบบการเรียนรู้จากการทดลองและปฏิบัติ (AE)

1.3 เมื่อได้คะแนนรวมแต่ละสดมภ์แล้ว นำคะแนนที่ได้ไปดำเนินการ ดังนี้

1.3.1 นำคะแนน AC (สดมภ์ที่ 3) ลบด้วยคะแนน CE (สดมภ์ที่ 1) ซึ่งจะได้เป็นค่า $AC - CE$ โดยอาจได้ค่าเป็นบวกหรือลบก็ได้

1.3.2 นำคะแนน AE (สดมภ์ที่ 4) ลบด้วยคะแนน RO (สดมภ์ที่ 2) ซึ่งจะได้เป็นค่า $AE - RO$ โดยอาจได้ค่าเป็นบวกหรือลบก็ได้

1.3.3 นำผลจากข้อ 1.3.1 (ค่า $AC - CE$) ไปลงจุดในแกนตั้งและนำค่าจาก ข้อ 1.3.2 ($AE - RO$) ไปลงในจุดแกนนอน

1.3.4 เมื่อลงจุดค่าคะแนนตามข้อ 1.3.3 ลากเส้นตรงจากจุดที่ลงให้ขนานกับแกนทั้งสอง จุดบนแกนนอน ลากขนานกับแกนตั้ง และจุดบนแกนตั้ง ลากเส้นตรงขนานกับแกนนอน จะได้จุดตัดซึ่งจะอยู่ในควอดแรนต์ใดควอดแรนต์หนึ่งใน 4 ควอดแรนต์ และจุดตัดใน ควอดแรนต์นั้น จะเป็นรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียน ดังภาพประกอบ 17 ดังแสดงในบทที่ 2

1.3.5 เมื่อทราบจุดตัดตามข้อ 1.3.4 ทำการตรวจสอบกับรูปแบบการเรียนรู้ เพื่อแยก รูปแบบการเรียนรู้ออกเป็น 4 แบบด้วยกัน เพื่อเตรียมเข้าสู่การทดลอง

1.3.6 สุ่มนักเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายในข้อ 1.3.5 เข้าสู่กลุ่มการทดลองและกลุ่ม ควบคุมทั้ง 4 กลุ่มการทดลอง ซึ่งกลุ่มทดลองที่ได้คือ ห้อง ม.2/3 และห้อง ม.2/8 และกลุ่มควบคุม คือ ห้อง ม.2/1 และห้องม. 2/6 ดังกล่าวคือ

กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลองที่ 1 ผู้วิจัยใช้การสอนแบบสตอรี่ไลน์กับนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบ ไคเวอร์เจอร์

กลุ่มทดลองที่ 2 ผู้วิจัยใช้การสอนแบบสตอรี่ไลน์กับนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบ คอนเวอร์เจอร์

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบสตอรี่ไลน์จะได้รับการฝึกการเรียนรู้โดยใช้แผนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ 1 แผนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนเกิดความคุ้นเคย ความเข้าใจกัน ตลอดจนการปรับตัวในการเรียน และจะได้เรียนแบบสตอรี่ไลน์อีก 5 แผนการสอน รวมทั้งหมด 6 แผนการสอน ใช้เวลาทั้งสิ้น 11 คาบเรียน และผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากการสอนแบบสตอรี่ไลน์ในสัปดาห์ถัดไป

กลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุมที่ 1 ผู้วิจัยใช้การสอนแบบปกติกับนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบ ไคเวอร์เจอร์

กลุ่มควบคุมที่ 2 ผู้วิจัยใช้การสอนแบบปกติกับนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจอร์

ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง โดยนักเรียนที่เรียนโดยการสอนแบบปกตินั้น ไม่จำเป็นต้องได้รับการฝึกใช้แผนการสอนแบบปกติ เพราะเป็นการจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไปที่ครูใช้สอนแบบปกติ ผู้เรียนมีความคุ้นเคยเป็นอย่างดีแล้ว ในที่นี้ผู้เรียนจะได้เรียนแผนการสอนแบบปกติ 5 แผนการสอน ใช้เวลาทั้งสิ้น 10 คาบเรียน และผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษจากการสอนแบบปกติในสัปดาห์ถัดไป

2. ขั้นตอนการทดลอง

หลังจากผู้วิจัยได้จัดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแล้ว ข้อมูเกี่ยวกับปฏิบัติเบื้องต้นกับกลุ่มทดลองทั้ง 2 กลุ่ม ซึ่งแต่ละกลุ่มทำการทดลองผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 วิธีสอนโดยใช้การสอนแบบสตอรี่ไลน์

ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพ (Rapport) ก่อนดำเนินการสอน กับกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 และดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดเส้นทางเดินเรื่องให้เหมาะสม

ครูวิเคราะห์จุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตร และเลือกเรื่องให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ประกอบด้วย 4 องค์กร (Episode) หรือตอน

ด้วยกัน คือ จาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์หรือปัญหาที่ต้องแก้ไข ในแต่ละตอนผู้สอน กำหนดประเด็นหลักขึ้นมาเพื่อตั้งเป็นคำถาม ทำให้ผู้เรียนศึกษาหาคำตอบ

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสอนกิจกรรมการเรียนการสอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

โดยที่ครูทบทวนความรู้เดิม และจัดฉากเป็นตัวเปิดเรื่องให้ผู้เรียนทราบว่ากำลังมี ประสบการณ์ใหม่ ๆ เกิดขึ้น โดยใช้คำถามหลัก (Key Question) ในฉากอาจจะระบุสถานที่ เวลา และสิ่งแวดล้อม

2. ชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

ครูเป็นผู้ชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงจุดประสงค์การเรียนรู้

3. ดำเนินการสอน (35 นาที)

ครูผู้สอนจะใช้คำถามเป็นตัวนำเรื่อง (Key Question) เพื่อจะให้นักเรียนทราบว่า มี สิ่งแวดล้อม หรือบริบทใดเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น คน สัตว์ สิ่งของหรือสิ่งแวดล้อมก็ได้ เป็นต้น

4. วิเคราะห์สรุป (10 นาที)

โดยครูใช้คำถามนำเพื่อเปิดประเด็นให้นักเรียนวิเคราะห์ตัวละครในเรื่อง ตลอดจน อภิปรายประเด็นที่สำคัญและสงสัย

ขั้นที่ 3 การประเมินผล (5 นาที)

เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนช่วยกันประเมินผลการเรียนว่าผ่านหรือไม่ผ่านอย่างไร และจะต้อง ปรับปรุงตรงส่วนไหนบ้าง โดยที่ผู้สอนใช้การประเมินผลตามสภาพจริง (Authentic assessment) เช่น การสังเกต การบันทึก และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผลงานและการร่วมกิจกรรมของผู้เรียน เป็นต้น

2.2 วิธีสอนโดยใช้การสอนแบบปกติ

หลังจากที่ผู้สอนให้นักเรียนเข้ากลุ่มควบคุมแล้ว ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพ (Rapport) ก่อน ดำเนินการสอนแบบปกติ กับกลุ่มควบคุมที่ 1 และกลุ่มควบคุมที่ 2 และดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (5 นาที)

เป็นการจัดสถานการณ์ให้นักเรียนความพร้อม ได้รับความสนใจ และทบทวนความรู้พื้นฐาน ให้นักเรียน

ขั้นที่ 2 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ (5 นาที)

ครูเป็นผู้แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 3 กิจกรรมการเรียนการสอน (35 นาที)

1. **ขั้นอภิปรายก่อนการสอน (Pre - discuss Teaching)** เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น คิดสงสัย แนะนำแนวทางให้ผู้เรียนหาคำตอบ ตลอดจนให้คำแนะนำในการทำกิจกรรม

2. **ขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน (Activity instruction Period)** เป็นขั้นที่ผู้เรียนลงมือทำกิจกรรม ผู้สอนคอยควบคุมให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด กระตุ้นสนับสนุน ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน

3. **ขั้นอภิปรายหลังการสอน (Post - discuss Teaching)** เป็นขั้นที่ผู้สอนใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ข้อมูลจากการทำกิจกรรม สรุปหลักการ กฎเกณฑ์ และทฤษฎีต่าง ๆ คำถามจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากเห็น มีแนวคิดที่กว้างขวางขึ้น และมีการอภิปรายข้อคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนการสอน

ขั้นที่ 4 ขั้นการประเมินผล (15 นาที)

เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผลการสอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ ผ่านหรือไม่ จะต้องเพิ่มเติมและปรับปรุงเพิ่มเติมส่วนใดบ้าง

3. ทดสอบหลังการทดลอง

ผู้วิจัยทดสอบนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ในคาบเรียนถัดไป จากนั้นนำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน และตอบผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

4. ขั้นการตรวจและให้คะแนน

นำกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคน มาตรวจให้คะแนน โดยข้อถูกให้คะแนน 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกินให้ 0 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS for Windows ในวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean) ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละกลุ่ม
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบเป็นอิสระจากผลต่างของคะแนน
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแต่ละกลุ่มตามลักษณะของรูปแบบการเรียนรู้โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความ

แปรปรวนร่วมแบบ 2 ทาง แบบแฟกทอเรียลคู่ในบล็อก โมเดลกำหนด 2×2 (Block Randomized Factorial Design Fixed Model) (รูปแบบการสอน \times รูปแบบการเรียนรู้)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสตอรี่ไลน์และการสอนแบบปกติมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบไดเวอร์เจอร์ และแบบคอนเวอร์เจอร์ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษา ผลของการสอนแบบสตอรี่ไลน์ และรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การอภิปรายผล ผู้วิจัยอภิปรายตามลำดับ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า การสอนแบบสตอรี่ไลน์ และการสอนแบบปกติ ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ปรากฏตาราง 17 พบว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ค่าเฉลี่ยของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสตอรี่ไลน์สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และเมื่อวิเคราะห์ในระดับลึกที่ค่าความแปรปรวนหรือการกระจายของคะแนนปรากฏว่า การกระจายของคะแนน โดยเฉลี่ยของทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน และจากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติแล้วพบว่า การสอนแบบสตอรี่ไลน์และการสอนแบบปกติส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สมมติฐานข้อที่ 1 จึงได้รับการสนับสนุน นั่นคือ การสอนแบบสตอรี่ไลน์ ทำให้นักเรียนมีทักษะความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าการสอนแบบปกติ ในช่วงแรกของการสอน นักเรียนให้ความสนใจกับการสอน ซึ่งสังเกตได้จากนักเรียนมีความตั้งใจ ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใส ให้ความร่วมมือแต่ไม่ค่อยแสดงความคิดเห็น อนุมานว่าเป็นเพราะการที่ต้องปรับตัว ที่ต้องทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ แต่ต่อมาภายหลังนักเรียนกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น เมื่อป้อนคำถาม (Kcy Question) ให้ ก็สามารถตอบคำถามได้ มีความกล้าที่จะตอบมากขึ้น และตอบได้ถูกต้องมากขึ้น อนึ่งจากการสังเกตนักเรียน

มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมเพิ่มขึ้น ในการสอนครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ คำชมเมื่อนักเรียนสามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ที่มีการประยุกต์และบูรณาการเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้าเป็นเรื่องเดียวกัน ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน ได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายและได้ปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางสังคม เช่น การทำงานกลุ่ม ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดวิเคราะห์องค์ความรู้ต่าง ๆ ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงสัมพันธ์ระหว่างสาระสำคัญจากการเรียนรู้กับชีวิตจริง ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful)

นอกจากนี้การสอนแบบสตอรีไลน์เป็นนวัตกรรมที่เป็นทั้งเทคนิคและวิธีการที่สมบูรณ์แบบวิธีหนึ่ง ที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้ที่เรียกว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิต มีการบูรณาการสิ่งที่ได้รับจากการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นวิชาภาษาอังกฤษ วิชาสังคมศึกษา วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ และส่งผลต่อความรู้สึกพึงพอใจ ชอบหรือไม่ชอบ ตลอดจนทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน และช่วยพัฒนากระบวนการแก้ปัญหาของผู้เรียน นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วมของสมาชิกทุกคน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ มีกิจกรรมทำ มีความเป็นอิสระ ได้ทำงานตามความคิดของตนเอง มีความพึงพอใจกับการสอนของครู ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน ให้ความเป็นอิสระในการทำงานตามความสนใจและพึงพอใจ ให้การเสริมแรงและรางวัลจึงทำให้การจัดการเรียนการสอนประสบความสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับอารีย์ ปรีดีกุล (2543 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนรายวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปที่สอนแบบสตอรีไลน์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และงานวิจัยของ หทัย น้อยสมบัติ (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาพบว่า การสอนแบบสตอรีไลน์ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีความสุข สนุกสนาน และเรียนอย่างมีความสุข และยังส่งผลให้เกิดทักษะทางด้านสังคม และตระหนักถึงคุณค่าของธรรมชาติซึ่งเกิดจากอิทธิพลของการสอนแบบสตอรีไลน์ และงานวิจัยของ พนมจิตร แสนคำ และคงศักดิ์ ชาติทอง (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการสอนแบบสตอรีไลน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์วิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 ซึ่งจัดว่าอยู่ในเกณฑ์ดี และธารินี วิทยาอนิวรรณ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสตอรีไลน์มีค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดถึงร้อยละ 70 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีสตอรีไลน์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ และพิมพ์พันธ์ เคะชะอุบต์ (อ้างถึงใน อรรถพล อนันตวรสกุล, 2545 : 181-197) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบสตอรีไลน์มีคะแนนเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 60 และงานวิจัยของ อารีย์ ชุมณี

(2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ความคิดสร้างสรรค์ และมนุษยสัมพันธ์แตกต่างกัน

จากงานวิจัยที่สนับสนุนข้อมูลดังที่ได้ประมวลข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การสอนแบบสตอรีไลน์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่าง ๆ เช่น วิชาภาษาอังกฤษ วิชาวิทยาศาสตร์ และวิชาสังคมเป็นต้น อาจเกิดจากทักษะกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนตลอดจน มีวิธีการที่ได้มาซึ่งความเข้าใจในการอ่านผนวกกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์ของผู้สอนที่มีประสิทธิภาพ จึงจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีความรู้สึกที่ดี มีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เกิดขึ้นตามมาด้วย แต่ผลการวิจัยขัดแย้งกับ สมนึก ปฏิทานนท์ (2542 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษาด้วยวิธีสตอรีไลน์ มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์ไม่แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบปกติ และบัสโซ (Butsow, 1991 ; อ้างอิงใน จารุณี เชียงเหิน, 2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสตอรีไลน์ และวิธีใช้ตำราเรียนแบบเดิมมีมโนทัศน์ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น อนุมานได้ว่า การจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษแบบสตอรีไลน์ทำให้ผู้เรียนมีการพัฒนาศักยภาพในด้านต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นั้นหมายความว่าผู้เรียนสามารถอ่านและมีความเข้าใจ ตลอดใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบไดเวอร์เจอร์ และแบบคอนเวอร์เจอร์ ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษต่างกัน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏในตาราง 18 - 19 จะเห็นได้ว่า ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ของคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบไดเวอร์เจอร์ (Diverger) ต่ำกว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจอร์ (Converger) และจากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน สมมติฐานข้อที่ 2 จึงไม่ได้รับการสนับสนุนจากข้อมูลการวิเคราะห์ นั่นคือ นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบไดเวอร์เจอร์ และแบบคอนเวอร์เจอร์ มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบไดเวอร์เจอร์ มีลักษณะที่ชอบใช้การสังเกต และการคิดไตร่ตรอง ชอบใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล ชอบทำงานกับบุคคลมากกว่าวัตถุ และชอบใช้ความคิดเป็นอย่งยิ่งและผู้เรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบคอนเวอร์เจอร์มีลักษณะชอบใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์มากกว่าที่จะใช้อารมณ์ ชอบทำงานกับวัตถุมากกว่าเหตุผล มีสมาธิสูง หรือรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 2 แบบ เป็นลักษณะเฉพาะหรือวิธีการที่ผู้เรียนแต่ละคนชอบและใช้ในการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน อันเป็นทักษะการคิดที่ถ่ายทอดสามารถเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่อยู่นิ่ง แต่จะเป็น

ผลวัดปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์การเรียนรู้และสาระวิชาที่เรียนให้เอื้อกับลักษณะนิสัยส่วนตัวและสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นการจะเป็นแบบหนึ่งแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ของผู้เรียน กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนมีรูปแบบการเรียนรู้แบบใด ๆ แล้วการพิจารณาว่าการเรียนรู้ใด ๆ ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีความสุขกับสิ่งที่ได้รับ สามารถสังเกตได้ชัดเจนตามแบบฉบับของผู้เรียนแต่ละบุคคล ผู้เรียนก็จะใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่นั้น ๆ จากผลการวิจัยที่พบ อธิบายได้ว่า การเปลี่ยนแปลงลักษณะหรือวิธีการเรียนรู้เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ภายในตัวผู้เรียนทั้งที่เรียนรู้ได้จากการสังเกตและจากการเลียนแบบ เอาอย่างของผู้เรียนด้วยกัน จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ช่างสังเกตและสามารถเลียนแบบจากครูผู้สอน จึงเป็นที่มาของการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้ได้สาเหตุหนึ่ง นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับธรรมชาติของสาระของแต่ละวิชาที่จะส่งผลให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนบูรณาการรูปแบบการเรียนรู้ของตนเองให้เหมาะสม เช่น วิชาภาษาไทยกับภาษาอังกฤษ กล่าวคือ จะเห็นได้ว่า ธรรมชาติของวิชาที่ต่างกัน รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนก็จะเปลี่ยนตามสภาพความเหมาะสม เพื่อให้ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้

งานวิจัยที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ร่วมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาทิงานวิจัยของ สุภวัฒน์ โสวรรณี (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกัน และพิศาล โพธิ์ทองแสงอรุณ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกัน เมื่อเรียนบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาถ่ายภาพ ไม่แตกต่างกัน และอนุชัย ชีระเรือง ไชยศรี (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิภวรรณ รัตนราวาศย์ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างกัน จึงสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้ไม่ได้เป็นเพียงองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น จำเป็นต้องอาศัยหลายองค์ประกอบด้วยกันที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี เช่น องค์ประกอบทางด้านชีวปัญญา นิสัยทางการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความพร้อม ฯลฯ และองค์ประกอบทางด้านกายภาพหรือ สิ่งแวดล้อม กล่าวคือ สิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้ก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1. ผลจากการวิจัยทำให้ทราบว่า การสอนแบบสตอรี่ไลน์และการสอนแบบปกติ ส่งผลให้ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษแบบสตอรี่ไลน์นั้นผู้สอนควรใช้เทคนิคและกระบวนการสอนที่หลากหลาย โดยเน้นการใช้คำถามหลัก (Key question) ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) เน้นกิจกรรมเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2. ควรส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ด้วยการจัดอบรม สัมมนาเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสร้างความรู้ความเข้าใจ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.3. ควรขยายเวลาในการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรี่ไลน์ อย่างน้อยควรเป็น 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา

1.4. ควรใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย และประเมินผลตามสภาพจริง เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ เพิ่มสะสมผลงาน เพื่อจะได้ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1. ควรมีการวิจัยศึกษาผลของการสอนแบบสตอรี่ไลน์ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกัน ในระดับชั้นเรียนที่สูงกว่าและต่ำกว่า

2.2. ควรมีการวิจัยศึกษาผลของการสอนแบบสตอรี่ไลน์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น สังคมศึกษา ศิลปศึกษา ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สุขศึกษา เป็นต้น

2.3. ควรศึกษาผลของการสอนแบบสตอรี่ไลน์ที่มีต่อตัวแปรอื่น เช่น เจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ความสามารถในการแก้ปัญหา ทักษะทางสังคม และการควบคุมตนเอง เป็นต้น

2.4. ควรมีการวัดพื้นฐานทางด้านภาษาอังกฤษก่อนการสอนแบบสตอรี่ไลน์

2.5. ควรมีการศึกษาผลของการสอนแบบสตอรี่ไลน์กับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2.6. เนื่องจาก การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานีเท่านั้น และเพื่อให้ผลการวิจัยสรุปไปยังประชากรได้อย่างกว้างขวางขึ้น จึงควรจะมีการทำซ้ำกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ ด้วย